

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 633/2022
14.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Пауна Јовановића, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Бору КППД 26/22 од 16.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.07.2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Пауна Јовановића, поднет против правноснажног решења Основног суда у Бору КППД 26/22 од 16.05.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Бору Кппд 26/22 од 16.05.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против решења МУП РС, Дирекција полиције - Подручне полицијске управе Бор, ОКП Ку бр. 401 и 402/2022 ЛС 78/2022 од 05.05.2022. године, а којим решењем је, на основу члана 294. став 1. и 2. у вези члана 289. став 1. и 2., 291. став 1. и 292. став 1. ЗКП, према АА одређено задржавање у трајању до 48 сати.

Против наведеног решења судије за претходни поступак Основног суда у Бору, бранилац окривљеног АА, адвокат Паун Јовановић, поднео је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијано решење укине и утврди да је повређен закон на штету окривљеног приликом одређивања задржавања окривљеног.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење

одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажно решење против којег је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да је окривљеном незаконито одређено задржавање у трајању до 48 сати, јер није било одобрења Основног јавног тужиоца у Бору у предистражном поступку. Овим наводима бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

Одредбом члана 294. став 1. ЗКП, прописано је да лице ухапшено у складу са чланом 291. став 1. и члана 292. став 1. тог законика, као и осумњиченог из члана 289. став 1. и 2. Законика, јавни тужилац може изузетно задржати ради саслушања најдуже 48 часова од часа хапшења, односно одазивања на позив. Ставом 2. наведеног члана, прописано је да о задржавању јавни тужилац или по његовом одобрењу, полиција одмах, а најкасније у року од два часа од када је осумњиченом саопштено да је задржан доноси и уручује решење, док је ставом 5. наведеног члана прописано да осумњичени мора имати браниоца чим орган поступка из става 2. тог члана донесе решење о задржавању.

Супротно наводима захтева за заштиту законитости првостепено решење о задржавању донето је на основу члана 294. став 1. и 2. у вези члана 289. став 1. и 2., 291. став 1. и 292. став 1. ЗКП, и то по одобрењу надлежног јавног тужиоца КТР број 698/22, што је наведено у уводу тог решења. Околност што је очигледном омашком приликом израде решења наведено „основног тужиоца“, а не Основног јавног тужиоца у Бору и изостављен датум давања наредбе, није од утицаја на постојање одобрења надлежног органа за задржавање окривљеног у трајању до 48 сати, о чему се, одговарајући на наводе жалбе браниоца окривљеног изјављене против првостепене одлуке на исти начин изјаснио и Основни суд у Бору у образложењу решења КППД 26/22 од 16.05.2022. године, на страни 2., у другом и трећем пасусу.

Самим тим, по налажењу Врховног касационог суда неосновано бранилац у поднетом захтеву, оспоравањем постојања одобрења надлежног органа за задржавање тада осумњиченог АА у трајању до 48 сати, указује да је правноснажном одлуком учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП.

Остали наводи захтева браниоца нису разматрани јер се односе на утврђено чињенично стање, истицањем да је решење о задржавању засновано на претпоставкама и представљају повреду члана 440. ЗКП, док наводи којима се указује на недостатак разлога у погледу тога да ли се сврха која се постиже задржавањем окривљеног, могла остварити неком од прописаних мера из члана 188. ЗКП, представљају битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, што, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, не представља законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости.

Како је чланом 482. став 1. ЗКП прописано да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом закону, то је Врховни касациони суд, приликом одлучивања, првостепено решење МУП РС, Дирекција полиције - Подручне полицијске управе Бор, ОКП Ку бр. 401 и 402/2022 ЛС 78/2022 од 05.05.2022. године, разматрао и ценио само као поступак који је претходио доношењу судске одлуке - решења Основног суда у Бору КППД 26/22 од 16.05.2022. године.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић